

„Apsimarinusios sielos gardieji vaisiai“

Štai apsimarinusios sielos
gardieji vaisiai: kitų trūkumų
supratimas ir atlaidumas jiems,
nenuolaidumas savo
silpnybėms. (Kelias, 198)

kovo 14 d.

Atgaila – didžiausios artimo meilės
kupinas elgesys su kitais, pirmiausia
su saviškiais. Tai jautrus rūpinimasis
kenčiančiais, ligoniais, tais, kurie
patiria išmėginimus. Tai mokėjimas
kantriai atsakyti įkyruoliams ir

trukdytojams, atidėti ar pakeisti savo planus, kai to reikia susiklosčius tam tikroms aplinkybėms, o ypač – paisant gerų ir teisingų kitų interesų. Atgaila – gebėjimas daugybę mažų kasdieniškų nesklandumų kęsti su gera nuotaika; nemesti savo darbo, net jei ir išblėstų entuziazmas, su kuriuo iš pradžių jo ėmeisi; nesiraukant, su dėkingumu valgyti tai, kas tau duodama. (Dievo bičiuliai, 138)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/apsimarinusios-sielos-
gardieji-vaisiai/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/apsimarinusios-sielos-gardieji-vaisiai/) (2025-04-21)